

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูล โดยออกแบบสอบถามเป็น ๓ ประเภท คือ สำหรับผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอนศิลาธรรมและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ ในกรุงเทพมหานคร จำนวน ๒๐ โรงเรียน ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา ๕๒ ชุด จากผู้บริหารโรงเรียน ๑๘ ชุด คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๐๐ แบบสอบถามที่ได้รับจากครูผู้สอนศิลาธรรม ๓๔ ชุด คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ จากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน ๓๓๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๔.๐๐ ข้อมูลที่ได้ผู้วิจัยได้แจกแจงความถี่แยกตามหัวข้อ คิดเป็นร้อยละ หากค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนำเสนอในรูปตาราง ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

๑. ข้อมูลทั่วไป เกี่ยวกับผู้บริหารโรงเรียน มีลักษณะตามตารางที่ ๑

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑ แสดงจำนวนและร้อยละ ของเพศ อายุ ศาสนา คุณวุฒิ วิชาเอก
 ประสบการณ์ในการทำงาน และจำนวนชั่วโมงสอนของผู้บริหาร

	ลักษณะทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เพศ			
	ชาย	๗	๓๘.๘๘
	หญิง	๑๑	๖๑.๑๑
อายุ			
	๕๕ ปีขึ้นไป	๕	๒๗.๗๗
	๕๐ - ๕๔ ปี	๖	๓๓.๓๓
	๔๕ - ๔๙ ปี	๑	๕.๕๕
	๔๐ - ๔๔ ปี	๓	๑๖.๖๖
	๓๕ - ๓๙ ปี	๒	๑๑.๑๑
	๓๐ - ๓๔ ปี	๑	๕.๕๕
ศาสนา			
	พุทธ	๑๕	๘๓.๓๓
	คริสต์	๓	๑๖.๖๖
คุณวุฒิ			
	สูงกว่าปริญญาตรี	๖	๓๓.๓๓
	ปริญญาตรี	๘	๔๔.๔๔
	ต่ำกว่าปริญญาตรี	๕	๒๗.๗๗
วิชาเอก			
	อังกฤษ	๕	๒๗.๗๗
	บริหารการศึกษ	๓	๑๖.๖๖
	แนะแนว	๓	๑๖.๖๖
	สังคมศึกษา	๑	๕.๕๕

ลักษณะทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
คณิตศาสตร์	๑	๕.๕๕
กฎหมาย	๒	๑๑.๑๑
วิทยาศาสตร์	๑	๕.๕๕
ไม่ระบุ	๒	๑๑.๑๑
คำร้องตำแหน่งผู้บริหารมาแล้ว		
๒๑ - ๒๕ ปี	๓	๑๖.๖๖
๑๖ - ๒๐ ปี	๔	๒๒.๒๒
๑๑ - ๑๕ ปี	๓	๑๖.๖๖
๖ - ๑๐ ปี	๓	๑๖.๖๖
๑ - ๕ ปี	๑	๕.๕๕
ชั่วโมงสอนในหนึ่งสัปดาห์		
๑๑ - ๑๕ ชั่วโมง	๒	๑๑.๑๑
๖ - ๑๐ ชั่วโมง	๓	๑๖.๖๖
๑ - ๕ ชั่วโมง	๑	๕.๕๕
ไม่มีเลย	๓	๑๖.๖๖
สุดแต่ความจำเป็น	๕	๒๖.๖๖

จากตารางที่ ๑ แสดงถึงลักษณะทั่วไปของผู้บริหาร ๑๔ คน
 จำแนกตามเพศ ผู้บริหารส่วนใหญ่ เป็นหญิงมากกว่าชาย คือเป็นหญิง
 ๑๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๑.๑๑ เป็นชาย ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๔๓
 จำแนกตามอายุของผู้บริหาร ผู้บริหารส่วนใหญ่ ๖ คน คือร้อยละ
 ๓๓.๓๓ มีอายุระหว่าง ๕๐ - ๕๔ ปี รองลงมาเป็นผู้บริหารจำนวน ๕ คน คือ
 ร้อยละ ๒๖.๖๖ มีอายุ ๕๕ ปีขึ้นไป

ผู้บริหารส่วนใหญ่ นับถือศาสนาพุทธ มีจำนวน ๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๓๓ นอกนั้น นับถือคริสตศาสนา

จำแนกตามคุณวุฒิ ผู้บริหารส่วนใหญ่จบปริญญาตรี มี ๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๔๔ ผู้บริหารที่มีคุณวุฒิสสูงกว่าปริญญาตรี มี ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๓๓ นอกนั้นมี ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๒๒ มีคุณวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี

จำแนกตามสาขาวิชาเอก ผู้บริหารซึ่งศึกษาวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก มี ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๗๗ สาขาวิชาซึ่งมีผู้บริหารศึกษาเป็นส่วนน้อย คือ สาขาวิชาสังคมศึกษา คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ส่วนผู้บริหารที่ไม่ระบุสาขาวิชา มี ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๑๑

จำแนกตามประสบการณ์ ผู้บริหารส่วนใหญ่ ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๘๘ ดำรงตำแหน่งผู้บริหารมาแล้ว ระหว่าง ๑๐ - ๑๕ ปี ผู้บริหารเพียงคนเดียว คิดเป็นร้อยละ ๕.๕๕ ดำรงตำแหน่งผู้บริหารมาแล้ว ระหว่าง ๑ ถึง ๕ ปี

จำแนกตามชั่วโมงสอน ส่วนใหญ่เป็นผู้บริหารที่ไม่มีชั่วโมงทำการสอนเลย จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๘๘ รองลงไปเป็นผู้บริหารที่ทำการสอนสุดแต่ความจำเป็น จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๗๗ ผู้บริหารเพียงคนเดียว คิดเป็นร้อยละ ๕.๕๕ มีชั่วโมงทำการสอน ๑ - ๕ ชั่วโมง

ตารางที่ ๒ ลักษณะทั่วไปของครูผู้สอนศีลธรรม ในค่าน เพศ อายุ ศาสนา และวุฒิที่ได้รับ

	ลักษณะทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เพศ			
	ชาย	๑๕	๔๔.๑๒
	หญิง	๑๔	๔๕.๘๘

ลักษณะทั่วไป		จำนวน	ร้อยละ
ศาสนา			
พุทธ		๓๓	๘๗.๐๖
คริสต์		๑	๒.๙๔
อายุ			
๕๐	ปีขึ้นไป	๔	๑๑.๗๖
๔๕ - ๔๙	ปี	๕	๑๔.๗๑
๔๐ - ๔๔	ปี	๘	๒๒.๒๒
๓๕ - ๓๙	ปี	๕	๑๔.๗๑
๓๐ - ๓๔	ปี	๒	๕.๕๕
๒๕ - ๒๙	ปี	๖	๑๗.๖๕
๒๐ - ๒๔	ปี	๓	๘.๘๒
วุฒิสูงสุดที่ได้รับ			
สูงกว่าปริญญาตรี		๒	๕.๕๕
ปริญญาตรี		๑๘	๕๕.๕๕
ต่ำกว่าปริญญาตรี		๑๓	๓๘.๙๐

จากตารางที่ ๒ ลักษณะทั่วไปของครูผู้สอนที่ลจรรรมในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

จำแนกตามเพศ ครูผู้สอนที่ลจรรรมส่วนใหญ่เป็นหญิง มี ๑๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๕๕ เป็นชาย ๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๑๒

จำแนกตามศาสนา ครูผู้สอนที่ลจรรรมส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ มี ๓๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๗.๐๖ มีครูเพียง ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๙๔ นับถือศาสนาคริสต์

จำแนกตามอายุ ครูผู้สอนคือธรรม มีอายุต่างกัน ส่วนใหญ่ จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๔๗ มีอายุระหว่าง ๔๐ ถึง ๔๔ ปี ครูส่วนน้อย จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๔๕ มีอายุระหว่าง ๓๐ - ๓๔ ปี

จำแนกตามวุฒิสูงสุดที่ได้รับ ครูผู้สอนคือธรรมส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี มีจำนวน ๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๕๕ ครูซึ่งมีวุฒิสองปริญญาตรี มีเป็นจำนวนน้อย จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๔๕

ตารางที่ ๓ วิชาเอกที่ครูผู้สอนคือธรรมได้ศึกษามา

วิชาเอก	จำนวน	ร้อยละ
๑. สังคมศึกษา	๑๔	๔๑.๑๗
๒. ภูมิศาสตร์	๓	๘.๘๒
๓. ประวัติศาสตร์	๓	๘.๘๒
๔. ภาษาไทย	๕	๑๔.๓๑
๕. กฎหมาย	๓	๘.๘๒
๖. บริหารการศึกษา	๑	๒.๘๕
๗. เปรียญธรรม	๒	๕.๔๕
๘. วิทยาศาสตร์	๑	๒.๘๕
๙. อังกฤษ	๑	๒.๘๕
๑๐. ฝรั่งเศส	๑	๒.๘๕

จากตารางที่ ๓ แสดงว่าครูผู้สอนคือธรรมส่วนใหญ่ จำนวน ๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๑๗ ศึกษาวิชาสังคมศึกษาเป็นวิชาเอก รองลงมาศึกษาวิชาภาษาไทยเป็นวิชาเอก จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๓๑ ส่วนครูที่มีการศึกษาทางเปรียญธรรมมีเพียง ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๔๕ เท่านั้น

ตารางที่ ๔ ลักษณะทั่วไปของครูผู้สอนศีลธรรม ในด้านประสบการณ์
ในการสอนศีลธรรม จำนวนชั่วโมงสอนทั้งหมด จำนวนชั่วโมงที่สอนศีลธรรมใน
หนึ่งสัปดาห์

ลักษณะทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ประสบการณ์ในการสอนศีลธรรม		
๒๖ ปีขึ้นไป	๑	๒.๕๔
๒๑ - ๒๕ ปี	๑	๒.๕๔
๑๖ - ๒๐ ปี	๑	๒.๕๔
๑๑ - ๑๕ ปี	๔	๑๑.๓๖
๖ - ๑๐ ปี	๑๖	๔๓.๐๕
๑ - ๕ ปี	๑๑	๓๒.๓๕
จำนวนชั่วโมงที่สอนทั้งหมด		
๒๑ - ๒๕ ชั่วโมง	๒	๕.๔๘
๑๖ - ๒๐ ชั่วโมง	๑๖	๔๓.๐๕
๑๑ - ๑๕ ชั่วโมง	๓	๗.๖๙
๖ - ๑๐ ชั่วโมง	๕	๑๒.๘๐
๑ - ๕ ชั่วโมง	๔	๑๑.๓๖
จำนวนชั่วโมงที่สอนศีลธรรมใน ๑ สัปดาห์		
๒๑ - ๒๕ ชั่วโมง	๐	๐
๑๖ - ๒๐ ชั่วโมง	๑	๒.๕๔
๑๑ - ๑๕ ชั่วโมง	๓	๗.๖๙
๖ - ๑๐ ชั่วโมง	๕	๑๒.๘๐
๑ - ๕ ชั่วโมง	๒๑	๕๓.๖๖

จากตารางที่ ๔ แสดงว่า ครูส่วนใหญ่จำนวน ๑๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๙.๐๕ มีประสบการณ์ในการสอนศีลธรรมอยู่ในระหว่าง ๖ - ๑๐ ปี รองลงมาจำนวน ๑๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๓๕ มีประสบการณ์อยู่ในระหว่าง ๑ ถึง ๕ ปี ส่วนครูที่มีประสบการณ์ในการสอนศีลธรรมเป็นเวลานานมีจำนวนน้อยมาก

จำนวนชั่วโมงที่สอนทั้งหมดใน ๑ สัปดาห์ ครูส่วนใหญ่จำนวน ๑๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๙.๐๕ มีชั่วโมงสอนทั้งหมด ๑๖ ถึง ๒๐ ชั่วโมง ครูผู้สอนศีลธรรม จำนวน ๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๕๔ มีชั่วโมงสอนระหว่าง ๑๑ ถึง ๑๕ ชั่วโมง ครูที่มีจำนวนชั่วโมงสอนทั้งหมด ๒๑ ถึง ๒๕ ชั่วโมง มีเพียง ๒ คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ ๕.๔๕ เท่านั้น

จำนวนชั่วโมงที่สอนศีลธรรมใน ๑ สัปดาห์ ครูส่วนใหญ่ ๒๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๑.๙๖ มีชั่วโมงสอนศีลธรรมน้อยมาก คือ ๑ ถึง ๕ ชั่วโมงใน ๑ สัปดาห์ ครูจำนวนน้อย ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๙๔ มีจำนวนชั่วโมงสอนศีลธรรม ๑๖ ถึง ๒๐ ชั่วโมง

ตารางที่ ๕ - ๕ ได้รวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม ซึ่งครูอาจเลือกตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ

ตารางที่ ๕ งานพิเศษของครูสอนศีลธรรม

งานพิเศษ	จำนวน	ร้อยละ
ก. เป็นผู้อำนวยการใหญ่	๔	๑๑.๙๖
ข. เป็นหัวหน้าสาขาวิชา	๔	๑๑.๙๖
ค. เป็นอาจารย์ประจำชั้น	๑๔	๕๒.๙๔
ง. เป็นที่ปรึกษาของชุมชนต่าง ๆ	๔	๒๓.๕๒
จ. เป็นครูแนะแนว	๒	๕.๔๕

งานพิเศษ	จำนวน	ร้อยละ
จ. เป็นบรรณารักษ์	๐	๐
ข. อื่น ๆ คือ		
- คณะกรรมการบริหารโรงเรียน	๒	๕.๘๘
- หน่วยงานธุรการหรือการเงิน	๕	๑๔.๓๐

จากตารางที่ ๕ แสดงว่าครูส่วนใหญ่ จำนวน ๑๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๒.๙๔ เป็นอาจารย์ประจำชั้น รองลงมาคือ ครูจำนวน ๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๕๒ เป็นที่ปรึกษาของชุมนุมต่าง ๆ มีครูเป็นจำนวนน้อย คือ ๒ คน หรือร้อยละ ๕.๘๘ ที่เป็นครูแนะแนวและเป็นกรรมการบริหารโรงเรียน

ตารางที่ ๖ หนังสือที่ครูใช้ประกอบการสอนศีลธรรม

หนังสือประกอบการสอน	จำนวน	ร้อยละ
๑. ประวัติพุทธศาสนา และหลักธรรมต่าง ๆ	๒๘	๘๒.๓๕
๒. ศาสนพิธี วัฒนธรรม และประเพณีไทย	๒๕	๗๓.๕๒
๓. นิทานชาดก และนิทานอิงธรรมะต่าง ๆ	๑๐	๒๙.๔๑
๔. ศาสนาเปรียบเทียบ และศาสนาสากล	๑๕	๔๔.๑๑
๕. คำานานและนิทานพื้นเมือง	๘	๒๓.๕๒
๖. หลักปรัชญาต่าง ๆ	๑๑	๓๒.๓๕
๗. เอกสารแนะแนวจริยธรรมและส่งเสริมจริยศาสตร์	๑๑	๓๒.๓๕
๘. หนังสือพิมพ์ นิตยสารและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับศีลธรรม	๒๑	๖๐.๗๖
๙. หนังสือที่ระลึกงานอนุสรณ์ต่าง ๆ	๑๕	๔๔.๑๑

จากตารางที่ ๖ ครูจำนวนมากที่สุด ๒๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๒.๓๕ ใช้หนังสือประวัติศาสตร์ และหลักธรรมะต่าง ๆ ประกอบการสอนศีลธรรม ครูจำนวนรองลงมา ๒๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๓.๕๒ ใช้หนังสือศาสนพิธี วัฒนธรรม และประเพณีไทย หนังสือประกอบการสอนศีลธรรมที่ครูจำนวนน้อยที่สุด ใช้ คือตำนานและนิทานพื้นเมือง มีจำนวนเพียง ๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๕๒ เท่านั้น

ตารางที่ ๗ วิธีสอนส่วนใหญ่ที่ครูใช้ในการสอนแต่ละครั้ง

วิธีสอน	จำนวน	ร้อยละ
อธิบายโดยตลอด	๒	๕.๘๘
อธิบายประกอบการซักถาม	๒๒	๖๘.๗๐
อธิบายโดยใช้อุปกรณ์การสอนประกอบ	๑๑	๓๒.๓๕
ให้นักเรียนอ่านบทเรียนทีละตอนแล้วครูอธิบายประกอบ	๔	๑๑.๗๖
ครูอธิบายบทเรียนแล้วให้นักเรียนคนควาคำความรู้เพิ่มเติม	๑๐	๒๙.๔๑
ครูนำปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมมาให้นักเรียนอภิปรายช่วยแก้ไข	๑๕	๔๕.๑๑
ให้นักเรียนคนควาเรื่องที่นำเสนอมาเรียงงาน	๕	๑๕.๑๕
ให้นักเรียนอ่านตำราแล้วนำความบางตอนมาอธิบายให้ฟัง	๖	๑๗.๖๓
ให้นักเรียนจดข้อความที่สำคัญ	๔	๑๑.๗๖

จากตารางที่ ๗ ครูส่วนใหญ่จำนวน ๒๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๘.๗๐ สอนศีลธรรมโดยวิธีอธิบายประกอบการซักถาม รองลงมาคือ ครูจำนวน ๑๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๓๕ อธิบายโดยใช้อุปกรณ์การสอนประกอบ มีครูเป็นจำนวนน้อยเพียง ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๘๘ ที่ใช้สอนโดยวิธีอธิบายโดยตลอด

ตารางที่ ๘ การใช้อุปกรณ์การสอนของครู

การใช้อุปกรณ์	จำนวน	ร้อยละ
ทุกชั่วโมงที่ทำการสอน	๓	๘.๘๒
เป็นบางชั่วโมง	๒๒	๖๔.๗๐
ไม่เคยใช้อุปกรณ์การสอนเลย	๘	๒๖.๔๗

จากตารางที่ ๘ ในเรื่องการใช้อุปกรณ์การสอน ครูผู้สอนคือธรรม
ส่วนใหญ่จำนวน ๒๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๔.๗๐ ใช้อุปกรณ์การสอนเป็นบาง
ชั่วโมง ครูจำนวน ๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๔๗ ไม่เคยใช้อุปกรณ์การสอน
เลย ครูที่ใช้อุปกรณ์การสอนทุกชั่วโมงมีเพียง ๓ คิดเป็นร้อยละ ๘.๘๒

ตารางที่ ๙ การวัดผลการเรียนการสอนของครู

การวัดผลของครู	จำนวน	ร้อยละ
๑. วัดผลทุกชั่วโมง	๒	๕.๘๘
๒. วัดผลทุกครั้งเมื่อสอนจบบทเรียนหนึ่ง ๆ	๔	๑๑.๗๖
๓. วัดผลเดือนละครั้งเป็นอย่างน้อย	๕	๑๔.๗๐
๔. วัดผลเมื่อสิ้นสุดแต่ละภาคเรียน	๑๖	๔๗.๐๕
๕. วัดผลภาคเรียนละ ๒ ครั้ง	๑๑	๓๒.๓๕
๖. วัดผลตามแต่โอกาสที่เหมาะสม	๑๒	๓๕.๒๙

จากตารางที่ ๙ ในเรื่องการจัดผลการเรียนการสอน ครูส่วนใหญ่ จำนวน ๑๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๗.๐๕ วัตถุประสงค์แต่ละภาคเรียน รองลงมาคือ ครูจำนวน ๑๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๒๙ วัตถุประสงค์ตามแต่โอกาสที่เหมาะสม ครูเป็นจำนวนน้อยที่สุด คือ ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๘๘ ทำการวัดผลทุกชั่วโมงที่ทำการสอน

ตารางที่ ๑๐ ลักษณะทั่วไปของนักเรียนจำแนกตาม เพศ ศาสนา อายุ ชั้นที่ศึกษา ความคิดเห็นต่อชั่วโมงสอนคือธรรม

ลักษณะทั่วไป		จำนวน	ร้อยละ
เพศ			
	ชาย	๑๖๑	๕๒.๘๒
	หญิง	๒๑๕	๕๗.๑๘
ศาสนา			
	พุทธ	๓๔๗	๘๒.๒๙
	คริสต์	๑๗	๔.๕๒
	อิสลาม	๑๒	๓.๑๙
อายุ			
	๑๕ ปี	๔	๑.๐๖
	๑๖ ปี	๒๓	๖.๑๒
	๑๗ ปี	๑๓๔	๓๕.๖๔
	๑๘ ปี	๑๓๒	๓๕.๑๑
	๑๙ ปี	๖๙	๒๘.๓๕
	๒๐ ปี	๑๔	๓.๗๒

ลักษณะทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ชั้นที่ศึกษา		
มัธยมศึกษาปีที่ ๔	๑๘๓	๕๑.๓๓
มัธยมศึกษาปีที่ ๕	๑๘๓	๕๔.๖๗
ความคิดเห็นต่อชั่วโมงสอนศิลปกรรมต่อสัปดาห์		
สัปดาห์ละ ๑ ชั่วโมง	๑๖	๔.๒๖
สัปดาห์ละ ๑ ชั่วโมง	๒๒๓	๕๘.๓๐
สัปดาห์ละ ๒ ชั่วโมง	๑๓๕	๓๕.๕๐
สัปดาห์ละ ๓ ชั่วโมง	๒	๐.๕๓

จากตารางที่ ๑๐ แสดงว่า จำนวนนักเรียนหญิงมีมากกว่านักเรียนชาย คือเป็นนักเรียนหญิง ๒๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๗.๑๘ นักเรียนชาย ๑๖๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๘๒ จากจำนวนนักเรียนทั้งหมด ๓๗๖ คน

ศาสนา นักเรียนส่วนใหญ่ จำนวน ๓๔๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๙๒.๒๔ นับถือศาสนาพุทธ รองลงมาคือ นักเรียนจำนวน ๑๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๕๒ นับถือศาสนาคริสต์ ส่วนนักเรียนจำนวนน้อยที่สุดนั้น จำนวน ๑๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๓.๑๘ นับถือศาสนาอิสลาม

อายุ นักเรียนส่วนใหญ่ จำนวน ๑๓๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๖๔ มีอายุ ๑๗ ปี รองลงมาคือ นักเรียนจำนวน ๑๓๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๑๑ มีอายุ ๑๘ ปี นักเรียนส่วนน้อย จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑.๐๖ มีอายุ ๑๕ ปี

ชั้นที่ศึกษา นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ มีชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ จำนวน ๑๘๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๓๓ ส่วนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ จำนวน ๑๘๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๔.๖๗

ความคิดเห็นต่อชั่วโมงสอนในหนึ่งสัปดาห์ นักเรียนส่วนใหญ่คือ ๒๒๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๓๒ เห็นว่าควรสอนศิลปะสัปดาห์ละ ๑ ชั่วโมง นักเรียนจำนวนรองลงมา คือ ๑๓๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๕๐ เห็นว่าควรสอนศิลปะสัปดาห์ละ ๒ ชั่วโมง มีนักเรียนจำนวนน้อยที่สุด คือ ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๕๓ ที่เห็นว่าควรสอนศิลปะสัปดาห์ละ ๓ ชั่วโมง

ตารางที่ ๑๑ แสดงความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับวิชาศิลปะกรรม

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
๑. มีประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน	๒๒๓	๕๕.๐๑
๒. ให้ความรู้เกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรมและประเพณีไทย	๒๕๑	๕๗.๓๕
๓. เป็นวิชาที่น่าสนใจ สนุก และให้ความเพลิดเพลิน	๒๓	๕.๑๕
๔. เป็นวิชาที่ครูสอนดี มีวิธีการสอนและอุปกรณ์การสอนดี	๓๑	๘.๒๘
๕. เป็นวิชาที่ทำคะแนนสอบได้ดี	๒๑	๕.๒๒
๖. เป็นวิชาที่น่าเบื่อและไม่ค่อยมีประโยชน์	๒๕	๕.๕๖
๗. เป็นวิชาที่ครูสอนไม่ดี อธิบายไม่เข้าใจ	๓๕	๘.๓๑
๘. เป็นวิชาที่เรียนแล้วเข้าใจยาก	๕๖	๑๒.๕๕
๙. เป็นวิชาที่มีการบ้านมาก	๑	๐.๒๒
๑๐. เป็นวิชาที่ครูอธิบายเพียงคนเดียว นักเรียนไม่มีโอกาสแสดงความรู้และความคิดเห็น	๔๕	๑๐.๒๐

จากตารางที่ ๑๑ นักเรียนจำนวนมากที่ ๒๕๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๗.๓๕ มีความเห็นว่า วิชาศีลธรรมให้ความรู้เกี่ยวกับศาสนา วัฒนธรรม และประเพณีไทย นักเรียนจำนวนรองลงมา ๒๖๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๑.๐๑ มีความเห็นว่าวิชาศีลธรรมมีประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน นักเรียนจำนวนน้อย ๒๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๗.๖๑ มีความคิดเห็นว่า วิชาศีลธรรมเป็นวิชาที่น่าเบื่อ และไม่มีประโยชน์ ส่วนนักเรียนจำนวนน้อยที่สุดที่มีความคิดเห็นว่า วิชาศีลธรรมมีการบ้านมาก มีเพียง ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๒๖ เท่านั้น

ภาค ๒ เป็นปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาศีลธรรมในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ ในด้านต่าง ๆ ที่ผู้บริหาร ครูผู้สอนศีลธรรม และนักเรียนกำลังประสบอยู่ใดแก่ ปัญหาการบริหารงานและผู้บริหาร ปัญหาที่เนื่องมาจากอัตราเวลาเรียน หลักสูตรและแบบเรียน ปัญหาที่สืบเนื่องมาจากวิธีสอน ปัญหาที่สืบเนื่องมาจากการใช้อุปกรณ์การสอนของครู ปัญหาที่สืบเนื่องมาจากการวัดและประเมินผล ปัญหาที่สืบเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร และปัญหาที่สืบเนื่องมาจากบุคลิกภาพของครู

แบบสอบถามในภาคที่ ๒ นี้ ใช้ถามทั้งผู้บริหาร ครูผู้สอนศีลธรรม และนักเรียน เพราะฉะนั้นลักษณะของแบบสอบถามที่ใช่จึงเป็นอันเดียวกัน เพื่อความสะดวกผู้วิจัยจึงได้นำข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างทั้ง ๓ มาไว้ในตารางเดียวกัน ซึ่งเป็นการถ่ายทอดการวิเคราะห์และแปลผลข้อมูล เนื่องจากแบบสอบถามในภาค ๒ เป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ผู้วิจัยจึงได้ให้น้ำหนักเฉลี่ยของคำตอบมีค่าตามลำดับดังนี้ -

- ค่าเฉลี่ยระหว่าง ๔.๖๐ - ๕.๐๐ หมายความว่า มีปัญหามากที่สุด
- ๓.๖๐ - ๔.๕๕ หมายความว่า มีปัญหามาก
- ๒.๖๐ - ๓.๕๕ หมายความว่า มีปัญหาปานกลาง
- ๑.๖๐ - ๒.๕๕ หมายความว่า มีปัญหาน้อย
- ๑.๐๐ - ๑.๕๕ หมายความว่า มีปัญหาน้อยที่สุด หรือไม่มีปัญหา

ตารางที่ ๑๒ ปัญหาทางด้านการบริหารงานและบุคลากร

ปัญหา	ผู้บริหาร		ครู		นักเรียน	
	X	S.D.	X	S.D.	X	S.D.
๑. การเห็นความสำคัญและคุณค่าของวิชาชีพ	๑.๕๔	๐.๕๒	๒.๔๔	๐.๕๑	๓.๑๓	๑.๑๔
๒. ทักษะของผู้บริหารที่มีต่อวิชาชีพ	๑.๓๓	๐.๔๕	๒.๖๔	๐.๕๔	๓.๖๑	๑.๒๗
๓. ความร่วมมือของฝ่ายบริหารในด้านการเรียนการสอน	๑.๔๔	๐.๗๗	๒.๖๕	๐.๕๖	๒.๗๓	๑.๐๐
๔. การจัดวิชาให้ครูสอน	๓.๓๓	๐.๖๔	๒.๗๕	๑.๑๑	๒.๖๐	๑.๑๑
๕. การจัดชั่วโมงสอน	๒.๖๖	๐.๕๖	๓.๑๕	๐.๕๖	๒.๒๔	๑.๐๔
๖. การสนับสนุนให้ครูได้รับความรู้เพิ่มเติมโดยการอบรมและอื่น ๆ	๒.๓๔	๐.๗๕	๓.๖๑	๑.๒๕	๒.๗๔	๑.๒๐
๗. การสนับสนุนในการให้ครูได้ใช้วิทยากร	๒.๔๔	๐.๕๖	๓.๓๔	๐.๕๑	๓.๖๓	๑.๒๖
๘. การติดตามผลการเรียนการสอน	๒.๗๒	๐.๕๓	๒.๖๕	๑.๐๑	๒.๕๐	๑.๐๑
๙. การจัดเวลาให้ครูศึกษาค้นคว้าวางแผนร่วมกัน	๒.๕๓	๐.๗๕	๒.๖๕	๑.๐๕	๒.๖๕	๑.๑๕
๑๐. งบประมาณที่ทางโรงเรียนจัดให้	๒.๑๖	๐.๕๗	๒.๔๕	๑.๒๔	๒.๖๖	๑.๑๒
๑๑. จำนวนนักเรียนแต่ละห้อง	๒.๕๔	๑.๐๕	๒.๗๖	๑.๐๑	๒.๓๖	๑.๐๒

จากตารางที่ ๑๒ สำหรับในด้านการบริหารงานและบุคลากร ผู้บริหาร
 ไม่มีความคิดเห็นว่าเรื่องใดเป็นปัญหามาก ส่วนครูผู้สอนที่ธรรมบ่มีความคิดเห็น
 ว่าปัญหาในเรื่อง การสนับสนุนให้ครูได้รับความรู้เพิ่มเติม โดยการอบรมและอื่น ๆ
 เป็นปัญหาในระดับมาก ส่วนนักเรียนมีความคิดเห็นว่า ปัญหาในระดับมาก คือเรื่อง
 ทัศนคติของผู้บริหารที่มีต่อวิชาชีพธรรม และเรื่อง การสนับสนุนในการให้ครูได้ใช้
 วิทยากร

ในด้านการความคิดเห็นของผู้บริหาร เกี่ยวกับเรื่องที่มีปัญหาน้อย คือ เรื่อง
 การเห็นความสำคัญและคุณค่าของวิชาชีพธรรม ทัศนคติของผู้บริหารที่มีต่อวิชาชีพ
 ธรรม ความร่วมมือของฝ่ายบริหารในด้านการเรียนการสอน การสนับสนุนให้ครู
 ได้รับความรู้เพิ่มเติมโดยการอบรมและอื่น ๆ การสนับสนุนในการให้ครูได้ใช้
 วิทยากร และเรื่องงบประมาณที่ทางโรงเรียนจัดให้ ส่วนความคิดเห็นของครูใน
 เรื่องที่เป็นปัญหาน้อย ก็คือ เรื่องการเห็นความสำคัญและคุณค่าของวิชาชีพธรรม
 และในเรื่องงบประมาณที่ทางโรงเรียนจัดให้ สำหรับนักเรียนมีความคิดเห็นแตกต่าง
 จากผู้บริหารและครู คือ นักเรียนมีความคิดเห็นว่าเรื่องการจัดชั่วโมงสอน
 และเรื่องจำนวนนักเรียนในแต่ละห้องเป็นปัญหาน้อย

ศูนย์วิทยพัทยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๓ ปัญหาทางคำสอน อัตรเวลาเรียน หลักสูตร และแบบเรียน

ปัญหา	ผู้บริหาร		ครู		นักเรียน	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
๑. อัตรเวลาเรียนที่กำหนดไว้ในหลักสูตร	๒.๖๑	๑.๑๑	๓.๑๕	๑.๑๗	๒.๓๘	๑.๐๗
๒. เนื้อหาวิชาจำแนก	๒.๖๖	๐.๘๖	๒.๕๖	๑.๒๔	๓.๐๓	๑.๒๑
๓. เนื้อหาซ้ำซาก	๒.๗๒	๑.๒๘	๓.๑๒	๑.๒๓	๓.๖๒	๑.๒๕
๔. เนื้อหาแคบ	๒.๖๖	๑.๑๒	๓.๖๑	๑.๑๔	๓.๖๓	๑.๑๘
๕. เอกสารประกอบการสอน	๒.๘๓	๑.๒๒	๓.๐๖	๑.๑๖	๒.๘๔	๑.๒๓
๖. เอกสารและตำราทางศีลธรรม	๒.๗๗	๑.๒๔	๒.๖๓	๑.๕๕	๒.๘๒	๑.๑๘
๗. เอกสารที่จำเป็นต่อการสอน เช่น หลักสูตรประมวลการสอน ฯลฯ	๒.๓๘	๑.๑๗	๒.๒๑	๐.๘๘	๑.๘๘	๑.๐๖
๘. การเลือกแบบเรียน	๒.๑๖	๑.๑๓	๒.๑๘	๑.๐๓	๒.๕๗	๑.๒๐
๙. การใช้ภาษาในแบบเรียน	๒.๒๒	๑.๐๓	๒.๕๓	๐.๘๔	๒.๕๕	๑.๒๐
๑๐. คำอธิบายในแบบเรียน	๒.๖๓	๑.๐๖	๓.๐๖	๑.๐๒	๒.๘๑	๑.๑๗
๑๑. การลำดับเนื้อเรื่องและความต่อเนื่อง	๒.๓๘	๐.๘๑	๒.๖๘	๑.๐๓	๒.๔๔	๑.๐๔
๑๒. ภาพประกอบในแบบเรียน	๒.๖๑	๑.๑๑	๓.๖๘	๑.๑๘	๓.๖๖	๑.๒๔

ปัญหา	ผู้บริหาร		ครู		นักเรียน	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
๑๓. คำถาม แบบฝึกหัดและขอเสนอแนะท้ายบท	๒.๖๐	๐.๖๘	๓.๖๕	๑.๒๓	๓.๖๕	๑.๒๖
๑๔. หนังสืออุเทศ	๒.๕๕	๐.๘๑	๒.๕๐	๑.๒๖	๒.๕๘	๑.๑๘
๑๕. ความถูกต้องของแบบเรียน	๒.๒๗	๑.๐๕	๒.๔๔	๐.๘๕	๒.๖๑	๑.๒๐

จากตารางที่ ๑๓ สำหรับในค่านั้ตราเวลาเรียน หลั้สุทรและแบบเรียน ผู้บริหารไม่มีความคิดเห็นว้าเรื่องใดเป็นปัญหา มาก ส่วนครูและนักเรียน มีความเห็นว้าเรื่องที่เป็นปัญหา มากคือ เรื่องภาพประกอบในแบบเรียน คำถาม แบบฝึกหัด และขอเสนอแนะท้ายบท และเรื่องเนื้อหาวิชาศีลธรรมแคบเกินไป นอกจากนี้นักเรียนยังมีความคิดเห็นอีกว้าเรื่องเนื้อหาซ้ำซาก เป็นปัญหาในระดับมาก

ส่วนที่เป็นปัญหาระดับน้อย สำหรับผู้บริหาร ครู และนักเรียน คือเรื่องเอกสารที่จำเป็นต่อการสอน เช่น หลั้สุทรประมวลการสอน ฯลฯ การเลือกแบบเรียน การใช้ภาษาในแบบเรียน และเรื่องหนังสืออุเทศ นอกจากนี้ผู้บริหารและครู ยังมีความคิดเห็นตรงกันในเรื่องที่มีปัญหาน้อยคือ เรื่องความถูกต้องของแบบเรียน ในเรื่องที้ผู้บริหารและนักเรียนเห็นว้าเป็นปัญหาน้อยคือ เรื่องการลำดับเนื้อเรื่องและความต่อเนื่อง

ตารางที่ ๑๔ ปัญหาเกี่ยวกับวิธีสอนของครู

ปัญหา	ผู้บริหาร		ครู		นักเรียน	
	X̄	S.D.	X̄	S.D.	X̄	S.D.
๑. การตั้งวัตถุประสงค์ในการสอน	๒.๑๑	๑.๕๗	๒.๓๘	๑.๑๘	๒.๓๒	๑.๐๐
๒. การวางแผนการสอนและกิจกรรมในการเรียน	๒.๕๕	๑.๐๒	๒.๘๘	๑.๐๘	๒.๙๑	๑.๑๕
๓. การจัดเนื้อหา กิจกรรม และอุปกรณ์ให้สัมพันธ์กัน	๒.๗๒	๑.๐๕	๓.๖๑	๑.๐๗	๓.๐๗	๑.๒๒
๔. การให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนและการจัดกิจกรรม	๒.๘๔	๑.๐๓	๓.๐๖	๑.๐๕	๓.๖๓	๑.๑๗
๕. ความรู้และความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่สอน	๓.๒๒	๐.๙๒	๓.๒๖	๑.๑๘	๓.๖๑	๑.๒๗
๖. การนำเข้าสู่บทเรียน	๒.๕๐	๐.๘๓	๒.๕๙	๑.๐๒	๒.๖๗	๑.๑๗
๗. การกระตุ้นให้นักเรียนสนใจและแสดงความคิดเห็น	๓.๓๓	๑.๐๑	๓.๖๔	๑.๐๘	๓.๑๐	๑.๓๑
๘. การนำแหล่งความรู้จากชุมชนมาประกอบการสอน	๒.๘๓	๐.๙๖	๒.๘๘	๑.๐๐	๒.๘๘	๑.๑๘
๙. การนำวิธีสอนใหม่ ๆ มาใช้	๓.๓๓	๐.๘๘	๓.๖๗	๑.๐๕	๓.๖๔	๑.๒๒
๑๐. การสอนที่ธรรมดาให้เข้ากับสภาพสังคมและเหตุการณ์ประจำวัน	๒.๘๓	๐.๙๖	๒.๘๒	๑.๐๕	๒.๘๘	๑.๓๐
๑๑. การสอนวิชาที่ธรรมดาให้สัมพันธ์กับวิชาอื่น	๓.๑๑	๐.๘๗	๒.๖๘	๐.๘๕	๒.๙๑	๑.๑๘

ปัญหา	ผู้บริหาร		ครู		นักเรียน	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
๑๒. เทคนิคในการถามคำถาม	๓.๐๐	๐.๗๔	๒.๖๘	๑.๐๘	๓.๖๒	๑.๒๖
๑๓. การมอบหมายงานให้ทำ	๒.๓๘	๐.๘๔	๒.๒๑	๐.๙๒	๒.๘๓	๑.๒๐
๑๔. วินัยและการควบคุมชั้น	๒.๕๐	๐.๗๖	๒.๓๕	๑.๑๒	๒.๖๕	๑.๑๖
๑๕. การใช้วิทยากร	๒.๗๒	๑.๑๐	๓.๓๕	๑.๑๗	๓.๖๕	๑.๒๖

จากตารางที่ ๑๔ สำหรับในด้านวิธีสอนของครู ผู้บริหารไม่มีความคิดเห็นว่าเรื่องใดเป็นปัญหามาก ส่วนครูผู้สอนคือ ธรรมและนักเรียน มีความคิดเห็นตรงกันว่าเรื่องที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับมากคือ เรื่องการนำวิธีสอนใหม่ ๆ มาใช้ ปัญหาอื่นที่ครู เห็นว่าอยู่ในระดับมากคือ เรื่องการกระตุ้นให้นักเรียนสนใจและแสดงความคิดเห็น

ส่วนนักเรียนมีความคิดเห็นแตกต่างไปจากครูในเรื่องที่เป็นปัญหามากคือ เรื่องการให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการวางแผน และการจัดกิจกรรม ความรู้และความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่สอน เทคนิคในการถามคำถาม และการใช้วิทยากร

ส่วนที่เป็นปัญหาน้อยสำหรับผู้บริหารและครูคือ เรื่องการมอบหมายงานให้ทำ วินัยและการควบคุมชั้น และการนำเข้าสู่บทเรียน นอกจากนี้ผู้บริหารยังมีความเห็นอีกว่า การตั้งวัตถุประสงค์ในการสอน เป็นปัญหาที่มีความสำคัญน้อยเช่นเดียวกับความคิดเห็นของนักเรียน

ตารางที่ ๑๕ ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอน

ปัญหา	ผู้บริหาร		ครู		นักเรียน	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
๑. ความรู้เกี่ยวกับแหล่งอุปกรณ์	๒.๓๘	๐.๘๗	๓.๐๐	๑.๐๕	๓.๑๓	๑.๒๙
๒. ความสามารถในการทำอุปกรณ์	๒.๙๗	๑.๒๐	๓.๖๕	๑.๐๐	๓.๖๒	๑.๒๕
๓. ความสามารถในการใช้อุปกรณ์	๒.๔๔	๐.๙๗	๒.๔๑	๑.๐๖	๒.๙๑	๑.๒๔
๔. ปริมาณอุปกรณ์ที่โรงเรียนมีอยู่	๒.๖๑	๐.๘๙	๓.๖๑	๑.๐๕	๓.๖๑	๑.๒๗
๕. บริการที่โรงเรียนให้เกี่ยวกับเรื่องอุปกรณ์	๒.๒๒	๑.๐๖	๓.๑๗	๑.๑๖	๓.๖๕	๑.๒๖
๖. โอกาสในการใช้อุปกรณ์	๒.๔๔	๐.๙๐	๒.๗๐	๑.๐๐	๓.๓๖	๑.๑๘
๗. ความสะดวกในการใช้อุปกรณ์	๒.๐๐	๐.๙๔	๒.๘๒	๐.๙๖	๓.๖๓	๑.๑๘
๘. สถานที่และบรรยากาศ	๒.๙๔	๐.๙๙	๒.๘๒	๑.๒๐	๒.๙๒	๑.๒๕
๙. การนำสื่อมวลชนมาใช้	๓.๑๑	๑.๐๔	๓.๒๓	๑.๐๘	๓.๐๐	๑.๒๔
๑๐. การจัดเตรียมอุปกรณ์ใดตรงกับเนื้อหาที่สอน	๒.๘๘	๑.๐๗	๓.๒๙	๑.๒๐	๓.๐๕	๑.๒๙

จากตารางที่ ๑๕ ในคานอุปกรณการสอน ผู้บริหารไม่มีความคิดเห็นว่าเรื่องใดเป็นปัญหามาก ส่วนครูผู้สอนศิษย์ธรรมและนักเรียนเห็นว่า เรื่องที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับมากคือ เรื่องความสามารถในการทำอุปกรณและเรื่องปริมาณอุปกรณที่โรงเรียนมีอยู่ นอกจากนี้นักเรียนยังมีความเห็นอีกว่าเรื่องบริการที่โรงเรียนให้เกี่ยวกับเรื่องอุปกรณ และความสะดวกในการใช้อุปกรณ เป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก

ส่วนที่เป็นปัญหาน้อยสำหรับผู้บริหารและครูคือ เรื่องความสามารถในการใช้อุปกรณ นอกจากนี้ผู้บริหารมีความคิดเห็นอีกว่าเรื่องที่เป็นปัญหาน้อยคือ เรื่องความรู้เกี่ยวกับแหล่งอุปกรณ บริการที่โรงเรียนให้เกี่ยวกับเรื่องอุปกรณ โอกาสในการใช้อุปกรณ และความสะดวกในการใช้อุปกรณ สำหรับนักเรียนไม่มีความคิดเห็นว่าปัญหาใดในเรื่องเกี่ยวกับอุปกรณการสอนเป็นปัญหาระดับน้อย

คุรุวิทยุทธรพยากร
จุพาลงกรณมหาวิทยาฬย

ตารางที่ ๑๖ ปัญหาที่เกี่ยวกับการวัดผล

ปัญหา	ผู้บริหาร		ครู		นักเรียน	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
๑. กำหนดจุดมุ่งหมายในการวัดผล	๒.๖๘	๑.๐๒	๒.๘๘	๑.๒๑	๒.๙๓	๑.๑๕
๒. ชนิดของข้อสอบ	๒.๓๓	๐.๙๕	๒.๙๖	๑.๐๓	๒.๕๔	๑.๐๕
๓. การสร้างข้อสอบที่มีคุณภาพดี	๓.๒๒	๐.๙๙	๓.๙๘	๑.๑๔	๓.๐๕	๑.๑๓
๔. ข้อสอบวัดความรู้ความจำ	๒.๖๖	๐.๘๘	๒.๙๐	๑.๑๔	๓.๐๑	๑.๑๐
๕. ข้อสอบวัดความเข้าใจและการนำไปใช้	๓.๖๕	๐.๕๓	๓.๖๑	๑.๑๘	๓.๖๒	๑.๒๕
๖. ข้อสอบวัดความคิดและเหตุผล	๓.๖๐	๐.๖๐	๓.๖๔	๑.๑๘	๓.๖๓	๑.๑๘
๗. การเขียนคำสั่งของข้อสอบให้เข้าใจ	๒.๑๖	๑.๐๒	๒.๒๓	๐.๙๕	๒.๕๘	๑.๑๖
๘. คะแนนของวิชาศีลธรรม	๒.๙๙	๐.๙๔	๓.๐๕	๑.๐๕	๒.๕๘	๑.๐๓
๙. การแบ่งคะแนนในการประเมินผลการเรียนวิชาศีลธรรม	๒.๕๔	๐.๙๑	๒.๕๒	๑.๑๖	๒.๕๑	๑.๐๙
๑๐. การให้คะแนนคำตอบนักเรียน	๒.๕๔	๑.๒๖	๒.๒๓	๐.๙๕	๓.๖๑	๑.๒๙

จากตารางที่ ๑๖ สำหรับในก้านการวัดผล ผู้บริหาร ครู และนักเรียน มีความคิดเห็นตรงกันว่า ปัญหาที่มีความสำคัญระดับมากคือ เรื่องข้อสอบวัดความเข้าใจ และการนำไปใช้ และข้อสอบวัดความคิดและเหตุผล นอกจากนี้ครูยังมีความคิดเห็นอีกว่า การสร้างข้อสอบที่มีคุณภาพก็เป็นปัญหาในระดับมาก ส่วนนักเรียนมีความคิดเห็นอีกว่า ปัญหาที่มีความสำคัญมากคือ เรื่องการให้คะแนนคำตอบของนักเรียน

ส่วนที่เป็นปัญหาน้อย สำหรับผู้บริหาร ครู และนักเรียนคือ เรื่องการเขียนคำสั่งของข้อสอบให้เข้าใจ และเรื่องการแบ่งคะแนนในการประเมินผลการเรียนวิชาศีลธรรม นอกจากนี้ผู้บริหารและครูยังมีความเห็นตรงกันว่า การให้คะแนนคำตอบของนักเรียนเป็นปัญหาในระดับน้อย ส่วนความคิดเห็นของนักเรียนนั้น เห็นว่าปัญหาในระดับน้อยคือ เรื่องชนิดของข้อสอบ ซึ่งตรงกับความคิดเห็นของผู้บริหาร

คุรุวิทยาลัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๗ ปัญหาทางด้านการจัด กิจกรรมเสริมหลักสูตร

ปัญหา	ผู้บริหาร		ครู		นักเรียน	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
๑. การจัดตั้งชุมนุมที่เกี่ยวข้องทางศีลธรรม เช่น ชุมนุมยุวพุทธ ชุมนุมจริยศาสตร์ ฯลฯ	๒.๔๔	๑.๐๒	๒.๙๓	๑.๒๙	๓.๖๓	๑.๒๓
๒. ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมของชุมนุม	๒.๕๐	๐.๙๕	๓.๖๓	๑.๑๓	๒.๘๑	๑.๒๕
๓. บุคลากร	๒.๖๖	๑.๑๒	๒.๙๓	๑.๒๐	๒.๗๙	๑.๒๔
๔. จำนวนสมาชิก	๒.๓๘	๐.๙๓	๒.๘๕	๑.๑๕	๒.๓๖	๑.๐๒
๕. การประสานงาน	๒.๖๑	๑.๐๑	๓.๐๒	๑.๓๓	๒.๙๓	๑.๒๐
๖. การจัดกิจกรรม	๒.๖๖	๐.๙๐	๓.๖๒	๑.๒๘	๒.๙๘	๑.๒๖
๗. การบรรลุเป้าหมาย	๒.๘๓	๑.๐๒	๒.๘๘	๑.๕๓	๓.๐๘	๑.๓๐
๘. ความสะดวกในการจัด	๒.๖๖	๑.๐๑	๓.๓๒	๑.๕๑	๓.๐๒	๑.๒๓
๙. การเงิน	๒.๓๘	๐.๙๓	๓.๐๐	๑.๒๘	๓.๖๖	๑.๒๕

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ ๑๗ สำหรับในค่านักกิจกรรมเสริมหลักสูตร สำหรับเรื่องนี้ผู้บริหารไม่มีความคิดเห็นว่าเรื่องใดเป็นปัญหามาก ส่วนครูผู้สอนวิชาศีลธรรมมีความคิดเห็นว่า เรื่องที่เป็นปัญหาอยู่ในระดับมากคือ เรื่องความร่วมมือในการจัดกิจกรรมของชุมนุม และเรื่องการจัดกิจกรรม ส่วนนักเรียนมีความคิดเห็นแตกต่างไปจากครู คือมีความคิดเห็นว่า เรื่องการจัดตั้งชุมนุมที่เกี่ยวข้องทางศีลธรรมและเรื่องการเงิน เป็นปัญหาสำคัญมากในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

ในเรื่องที่เป็นปัญหาน้อย ตามความคิดเห็นของผู้บริหารคือ เรื่องการจัดตั้งชุมนุมที่เกี่ยวข้องทางศีลธรรม ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมของชุมนุม เรื่องจำนวนสมาชิก และเรื่องการเงิน ส่วนที่เป็นปัญหาน้อยของนักเรียนคือ เรื่องจำนวนสมาชิก สำหรับครูผู้สอนศีลธรรมไม่มีปัญหาใดในค่านี้นี้ที่เป็นปัญหาในระดับน้อย

คุรุวิทยุทธรพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๘ ปัญหาทางค่านิยมคุณลักษณะของครู

ปัญหา	ผู้บริหาร		ครู		นักเรียน	
	χ	S.D.	χ	S.D.	χ	S.D.
๑. การแต่งกาย	๒.๕๐	๑.๑๗	๒.๔๑	๑.๑๔	๒.๒๒	๑.๒๖
๒. การวางตัว	๒.๕๕	๐.๙๗	๒.๖๒	๑.๑๑	๒.๔๙	๑.๓๕
๓. ท่วงทีและวาจา	๒.๗๒	๑.๐๔	๒.๐๓	๑.๘๑	๒.๖๖	๑.๓๖
๔. ความมีมนุษยสัมพันธ์	๒.๖๖	๐.๗๖	๒.๕๙	๑.๑๙	๒.๗๑	๑.๓๗
๕. ความเชื่อมั่นในตัวเอง	๒.๒๗	๐.๘๖	๒.๔๑	๑.๐๙	๒.๕๓	๑.๓๔
๖. ความรับผิดชอบในหน้าที่	๒.๑๖	๑.๐๓	๑.๙๑	๐.๖๒	๒.๖๐	๑.๓๖
๗. ความสนใจในอาชีพครู	๒.๔๔	๑.๑๒	๑.๘๕	๐.๙๕	๒.๕๓	๑.๓๕
๘. ความกตริเริ่ม	๒.๘๔	๑.๐๙	๒.๖๕	๑.๑๑	๒.๗๗	๑.๒๕
๙. ความสามารถในการคิดวิเคราะห์	๒.๗๒	๑.๐๕	๒.๓๕	๐.๘๘	๒.๗๑	๑.๒๕
๑๐. ความสามารถในการวิพากษ์วิจารณ์	๒.๗๗	๑.๑๑	๒.๕๓	๑.๐๖	๒.๘๘	๐.๘๙

จากตารางที่ ๑๘ สำหรับในค่านบุคลิกภาพของครู ผู้บริหาร ครู และนักเรียน มีความคิดเห็นตรงกันว่า ไม่มีปัญหาใดในค่านนี้ที่เป็นปัญหาที่มีความสำคัญในระดับมาก ส่วนใหญ่จะเป็นปัญหาในระดับปานกลาง และ น้อย

ส่วนที่เป็นปัญหาน้อยสำหรับผู้บริหาร ครู และนักเรียน มีความคิดเห็นตรงกันในเรื่อง การแต่งกาย ความเชื่อมั่นในตัวเอง และเรื่องความสนใจในอาชีพครู นอกจากนี้ ผู้บริหารและนักเรียนยังมีความคิดเห็นตรงกันว่าในเรื่องการวางตัวของครูผู้สอนศีลธรรมเป็นปัญหาในระดับน้อย แต่ครูมีความเห็นว่าในเรื่องนี้ เป็นปัญหาในระดับปานกลาง ผู้บริหารมีความเห็นตรงกับครูในเรื่อง ความเชื่อมั่นในตัวเอง และเรื่องความรับผิดชอบของครูผู้สอนศีลธรรม เป็นปัญหาในระดับน้อย

สำหรับครูผู้สอนศีลธรรมเองนั้น มีความคิดเห็นในค่านบุคลิกภาพของครูเกี่ยวกับเรื่อง ห่วงทีและว้าจ๋า ความขี้มูขี้หยิก ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และเรื่องความสามารถในการวิพากษ์วิจารณ์ เป็นปัญหาในระดับน้อย แต่ผู้บริหารและนักเรียนมีความคิดเห็นในเรื่องดังกล่าว ว่าเป็นปัญหาระดับปานกลาง

ในส่วนที่เป็นคำตอบของผู้บริหาร ครู และนักเรียน เกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการที่จะปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาศีลธรรมให้มีประสิทธิภาพขึ้นนั้น ได้จากคำถามแบบเปิดโอกาสให้ตอบโดยเสรี ซึ่งผู้บริหาร ครู และนักเรียน อาจตอบได้หลายข้อ แต่ปรากฏว่า ผู้ตอบบางคนก็ตอบหลายข้อ บางคนตอบแต่เพียงข้อเดียว และบางคนก็ไม่ตอบ เนื่องจากคำตอบเกี่ยวกับการเสนอแนะ กระจุกกระจายกันมากพอสมควร ผู้วิจัยจึงพยายามรวบรวมเป็นหัวข้อ และเสนอในรูปตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ ๑๙ ข้อเสนอแนะของผู้บริหาร

ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการเรียนการสอนศีลธรรม จำนวนผู้ตอบ ร้อยละ

๑. แบบเรียนควรมีการปรับปรุงให้มีภาพประกอบ มีคำอธิบายที่ง่ายต่อการเข้าใจ และยกตัวอย่างอธิบายให้ชัดเจน

ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการเรียนการสอนศิลปกรรม	จำนวนผู้ตอบ	ร้อยละ
๒. ควรนำวิทยากร หรือพระภิกษุมาสอน หรือเชิญมาบรรยาย	๓	๓๓.๓๓
๓. หลักสูตรศิลปกรรมควรปรับปรุงใหม่ เนื้อหาทันสมัยต่อกเหตุการณ์ปัจจุบัน และสอดคล้องกับสภาพของสังคมไทย	๒	๒๒.๒๒
๔. ครูผู้สอนควรมีประสบการณ์ในการสอนเป็นอย่างดี ควรจัดให้มีการอบรมด้านจริยธรรมแก่ครูผู้สอนศิลปกรรมทุกคน และครูควรมีบุคลิกภาพดี	๒	๒๒.๒๒
๕. ควรมีคะแนนความประพฤตินอกเหนือไปจากคะแนนจากการทดสอบ	๒	๒๒.๒๒
๖. ครูควรติดตามผลการเรียนอยู่เสมอ หมั่นอบรมนักเรียน และช่วยแก้ไขปัญหิต่าง ๆ ทั้งด้านความประพฤติและการเรียนของนักเรียน	๒	๒๒.๒๒
๗. ในด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ควรมีการจัดตั้งชมรมพุทธศาสนา และควรมีกิจกรรมที่เป็นพิธีกรรมทางศาสนา เพื่อให้นักเรียนได้เข้าใจและรวมกิจกรรม	๒	๒๒.๒๒
๘. อุปกรณ์การสอนควรจัดให้เหมาะสมกับการเรียนการสอน	๑	๑๑.๑๑
๙. ควรมีการเพิ่มคะแนนวิชาศิลปกรรมให้มากขึ้น	๑	๑๑.๑๑
๑๐. ศึกษาวิเคราะห์ข้อควรแนะ และให้ข้อเสนอแนะในการสอนศิลปกรรมแก่ครู	๑	๑๑.๑๑
๑๑. สำหรับนักเรียนควรเพิ่มความรู้นพื้นฐานเบื้องต้นเกี่ยวกับศิลปกรรม และศาสนาให้มากขึ้น	๑	๑๑.๑๑
๑๒. ทางคณาจารย์ปกครอง ของนักเรียน ควรช่วยเหลือในการอบรมสั่งสอนให้นักเรียนมีความประพฤติดี	๑	๑๑.๑๑

จากตารางที่ ๑๙ มีผู้บริหารให้ข้อเสนอแนะเป็นจำนวน ๘ คน หรือร้อยละ ๕๐.๐๐ ของจำนวนผู้บริหารทั้งหมดที่ตอบแบบสอบถาม ปรากฏว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ให้ข้อเสนอแนะว่า ควรมีการปรับปรุงแบบเรียนให้มีความน่าสนใจ มีคำอธิบายที่ง่ายต่อการเข้าใจ และยกตัวอย่างอธิบายให้ชัดเจน ควรมีการนำวิทยากรหรือพระภิกษุมาบรรยาย ผู้บริหารจำนวนรองลงมาเสนอแนะให้มีการปรับปรุงหลักสูตรศีลธรรมให้ทันต่อเหตุการณ์ปัจจุบัน และสอดคล้องกับสภาพของสังคมไทย ผู้บริหารเสนอแนะว่า ครูผู้สอนควรมีประสบการณ์ในการสอนเป็นอย่างดี และควรมีบุคลิกภาพดี

ตารางที่ ๒๐ ข้อเสนอแนะของครูผู้สอนศีลธรรม

ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการเรียนการสอนศีลธรรม	จำนวนผู้ตอบ	ร้อยละ
๑. หลักสูตรศีลธรรม ควรมีการนำเหตุการณ์ปัจจุบันมาช่วยประกอบบทเรียนให้นักเรียนเข้าใจ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้	๖	๓๓.๓๓
๒. การจัดกิจกรรมควรมีให้มากขึ้น เน้นการปฏิบัติทางศาสนา มากกว่าจะเน้นความรู้ความจำ	๖	๓๓.๓๓
๓. ควรเชิญวิทยากร เช่น พระภิกษุ มาอบรมจริยธรรม	๕	๒๗.๗๗
๔. มุ่งอบรมให้นักเรียนมีความประพฤติดีมากกว่าการสอบได้คะแนนดี โดยมีการให้คะแนนความประพฤติด้วย	๔	๒๒.๒๒
๕. ควรเพิ่มคะแนนวิชาศีลธรรมให้มากขึ้น	๓	๑๖.๖๖
๖. ควรปรับปรุงแบบเรียนให้ทันสมัยมีภาพประกอบในแบบเรียน คำอธิบายง่ายต่อการเข้าใจ มีการยกตัวอย่างให้ชัดเจน	๓	๑๖.๖๖
๗. อุปกรณ์การสอนยังไม่พอเพียงควรจัดให้มากขึ้น	๓	๑๖.๖๖
๘. ควรเน้นให้นักเรียนจดจำหัวข้อธรรมะเป็นภาษาบาลีควบคู่กับภาษาไทยด้วย	๓	๑๖.๖๖
๙. เวลาเรียนควรเพิ่มเป็น ๒ ชั่วโมงต่อสัปดาห์	๒	๑๑.๑๑

ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการเรียนการสอนศีลธรรม	จำนวนผู้ตอบ	ร้อยละ
๑๐. ครูควรเอาใจใส่นักเรียนให้มากขึ้น กระจกในให้นักเรียน เห็นความสำคัญของวิชานี้ เอาใจใส่ดูแลสมุดจดงานของนักเรียน	๒	๑๑.๑๑
๑๑. ครูผู้สอนวิชาอื่น ๆ ควรแทรกจริยศึกษาในวิชาที่ตนสอน	๒	๑๑.๑๑
๑๒. ควรจัดโรงเรียนให้มีสภาพแวดล้อมที่ดี	๒	๑๑.๑๑
๑๓. ควรมีการเรียนถึงศาสนาอื่น ๆ ด้วย	๑	๕.๕๕
๑๔. ผู้บริหารโรงเรียน ควรจัดงบประมาณให้กับการเรียน การสอนวิชาศีลธรรม และไม่ควรถือว่าครูคนใดก็สอนได้	๑	๕.๕๕
๑๕. ผู้ปกครองควรเอาใจใส่นักเรียนให้มีความประพฤติดี โดยการอบรมสั่งสอนด้วย	๑	๕.๕๕

จากตารางที่ ๒๐ มีครูผู้สอนวิชาศีลธรรมให้ข้อเสนอแนะเป็นจำนวน ๑๘ คน หรือร้อยละ ๕๒.๕๔ ของจำนวนครูทั้งหมดที่ตอบแบบสอบถาม ปรากฏว่า ครูส่วนใหญ่ให้ข้อเสนอแนะว่า หลักสูตรศีลธรรมควรมีการนำเหตุการณ์ปัจจุบันมาประกอบบทเรียนให้นักเรียนเข้าใจ เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ คำนึงกิจกรรม ควรจัดให้มากขึ้น โดยเน้นการปฏิบัติทางศาสนามากกว่าจะเน้นความรู้ความจำ ครูจำนวนรองลงมาเสนอแนะว่า ควรเชิญพระภิกษุมาอบรมจริยธรรม และเสนอให้มีการให้คะแนนความประพฤติด้วย

ตารางที่ ๒๑ ข้อเสนอแนะของนักเรียน

ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการเรียนการสอนศีลธรรม	จำนวนผู้ตอบ	ร้อยละ
๑. ควรมีการให้อุปกรณ์การสอนเพื่อเร้าใจให้นักเรียนสนใจ การเรียน	๓๓	๓๒.๕๘

ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการเรียนและสอนศีลธรรม	จำนวนผู้ตอบ	ร้อยละ
๒. ครูผู้สอนควรมีความสามารถในการสอนนำเทคนิคการสอนใหม่ ๆ มาใช้	๖๖	๒๙.๔๖
๓. กิจกรรมเสริมหลักสูตร ควรจัดให้มีการทัศนศึกษาการฟังอภิปราย และการจัดตั้งชุมนุมทางพุทธศาสตร์	๕๒	๒๓.๒๑
๔. เรื่องที่สอนควรให้สอดคล้องกับเหตุการณ์ปัจจุบัน และนำมาใช้กับชีวิตประจำวันได้	๔๓	๑๙.๑๙
๕. ควรปรับปรุงหลักสูตร เนื้อหาสาระ และรูปภาพประกอบในแบบเรียน	๔๐	๑๗.๘๕
๖. ควรให้นักเรียนมีโอกาสแสดงความคิดเห็นได้	๓๑	๑๓.๘๓
๗. ควรเชิญวิทยากร หรือพระภิกษุมาสอนหรือบรรยาย	๒๘	๑๒.๕๐
๘. ควรสอนศีลธรรมสัปดาห์ละ ๑ ชั่วโมง	๒๔	๑๐.๗๑
๙. การวัดผล ควรเป็นแบบการวัดความเข้าใจ การแสดงความคิดเห็นมากกว่าความจำ	๑๖	๗.๑๔
๑๐. ผู้สอนศีลธรรมควรมีบุคลิกภาพดี และมีความประพฤติดี	๑๕	๖.๖๘
๑๑. ควรมีสถานศึกษาหรือสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการเรียน	๘	๓.๕๗
๑๒. ควรเพิ่มคะแนนวิชาศีลธรรมให้มากขึ้น	๗	๓.๑๒

จากตารางที่ ๒๑ มีนักเรียนจำนวน ๒๒๔ คน หรือร้อยละ ๕๘.๕๗ ของจำนวนนักเรียนทั้งหมดที่ตอบแบบสอบถาม ให้ข้อเสนอแนะว่า ควรใช้อุปกรณ์การสอนเพื่อเราให้นักเรียนสนใจในการเรียน นักเรียนจำนวนรองลงมาเสนอแนะว่า ครูผู้สอนควรเป็นผู้มีความสามารถในการสอน และนำเทคนิคการสอนใหม่ ๆ มาใช้ ข้อเสนอแนะที่นักเรียนส่วนน้อย เสนอแนะคือ ควรเพิ่มคะแนนวิชาศีลธรรมให้มากขึ้น